

Kinas budskab til USA: 'Det er aldrig for sent at tage hinanden i hånden i kampen mod den virkelige fjende'

19. april 2020 (EIRNS) – Det er overskriften på hjemmesiden for det semi-officielle China Daily, 19. april, som svar på den nylige bølge af fabrikationer og angreb på Kina, for alt fra angiveligt at lyve om antallet af landets COVID-19-dødsfald til at undlade at informere verden om udbruddet af coronavirus på rettidig vis, til endog at have dyrket coronaviruset i et laboratorium i Wuhan, og sidenhen at have anvendt det som et biologisk våben mod Vesten. Det sidste eksempel på sådant farligt vanvid kommer fra den tidligere borgmester i New York City, Rudy Giuliani, der i går fortalte radioværtten John Catsimatidis, at Kina "sendte over en million mennesker ud i verden – 1,5 millioner – næsten som 'ambassadører' der bar sygdommen. Hvad er der i vejen med dem, John? De har ingen samvittighed."

Som EIRNS udførligt har dokumenteret, stammer disse angreb på Kina – ligesom 'Russiagate' før dem – fra britisk efterretningsevne, og er blevet hvidvasket i USA af korrupte elementer i amerikanske efterretningstjenester, moralsk afstumpede neokonservative og massemedierne. Som førhen, med det nu diskrediterede "Rusland-Rusland-Rusland"-mantra, har den nuværende "Kina-Kina-Kina"-kampagne præsident Donald Trump i sigtekornet, i et forsøg på at få ham til at købe løgner helt eller delvist, og derved forhindre ham i at udvikle et samarbejde med præsidenterne Xi Jinping fra Kina og Vladimir Putin fra Rusland, en alliance der kunne begynde at tackle den række af hidtil usete globale problemer, som planeten står overfor, startende med coronavirus-pandemien.

Som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, understregede i sit internationale ugentlige webcast den 15. april: "De [Kina] har tilbudt samarbejde på grundlag af et win-win-samarbejde. De har tilbudt USA et specielt stormagtforhold. Og det er en absolut absurd idé, at man kan forhindre et land på 1,4 milliarder mennesker, som har bestemt sig for gå videre på grundlag af videnskabelige og teknologiske fremskridt – og har bevist, at denne metode fungerer ved at løfte 850 millioner mennesker ud af fattigdom, og derefter er begyndt på at tilbyde fordelene ved en sådan tilgang til andre lande gennem Bælte- og Vejinitiativet – at man kan stoppe det, bortset fra ved en atomkrig! Og det er åbenbart, desværre, hvad nogle mennesker er parate til at eksperimentere med."

"Denne kampagne styres helt klart af britisk efterretningstjeneste", understregede Zepp-LaRouche. "Jeg synes det er meget farligt, og det er meget dumt. Og jeg synes det burde stoppe, og folk skal virkelig ikke lade sig tage ved næsen af disse løgnagtige massemedier, der intet har med journalistik at gøre. De er i virkeligheden bare fortroppen i efterretningssamfundet og forsøger at fodre os med propaganda for at fremme deres mål."

Hvad lederen i China Daily udtrykker, er sandt: Det er ikke for sent at gå sammen i kampen mod den virkelige fjende. Faktisk afhænger selve menneskehedens eksistens nu af en sådan alliance, for at feje det destruktive gamle paradigme af banen, og etablere et nyt paradigme, der er centreret om menneskehedens kreativitet som sådan – hvilket er det centrale emne på Schiller Instituttets konference i næste weekend – den 25. til 26. april.

Londons scenarie for krig, eller Kinas scenarie for fremskridt? Hvad vælger Amerika?

Leder fra LaRouchePAC, 19. marts, 2018 – Den britiske regerings nu dagligt eskalerende konfrontation med Rusland er drevet af de mest korrupte motiver og tilsigter frem for alt at trække USA ind i – det, der kunne blive krig, endda en »krig uden overlevende«.

I løbet af de seneste 48 timer er tre nye »narrativer« om angivelige russiske angreb mod Storbritannien blevet sendt ud af London, som konstant optrapper og forandrer den oprindelige, udokumenterede anklage om, at Rusland – og dernæst, russere efter præsident Putins personlige ordre – forsøgte at myrde en MI6-dobbeltagent i England. Og de britiske medier har gjort en dristig »militær udfordring af Rusland« ud af en øvelse med britiske ubåde, læsset med amerikanske atommissiler, sammen med amerikanske atomubåde under polarisen.

Hvilke motiver har den britiske udenrigsminister Boris Johnson, der ser ud, og agerer, som »Col. Blimp« fra tegneserien fra Første Verdenskrig, og Theresa May, der blev premierminister ved et tilfælde, og som har den stilling, Johnson troede, ville blive hans? De er imperialister af en finansiel og geopolitisk London-orden, som, forventer de, vil blive håndhævet militært af USA.

De ser denne geopolitiske orden blive erstattet af Kinas nye paradigme for samarbejde mellem stormagter for alle nationers fremskridt og deres befolkningers produktivitet: Bælte & Vej Initiativet med nye infrastrukturprojekter og udryddelse af

fattigdom. De ønsker Kina holdt tilbage, Bælte & Vej sat under City of Londons regler; men de kan ikke få det til at ske. De ønsker Kinas allierede Rusland konfronteret og endda udfordret til kamp.

De konfronteres selv med utilfredse britiske befolkninger og en determineret og bredt støttet leder i Labours Jeremy Corbyn, som bekæmper deres geopolitiske politikker og City of Londons finansielle, imperiale bankcentrums finansielle forbrydelser. De ønsker Corbyn tjæret som en »håndlanger for Kreml« af tabloidpressen, og drevet ud.

De ser fortsat stærk modstand mod Londons geopolitik fra præsident Donald Trump. Efter 18 måneders nonstop angreb på Trump, der har deres udspring i britiske efterretningstjenester, som sigter på at knække ham eller fjerne ham, går han stadig ind for samarbejde mellem stormagterne og vinder støtte i den amerikanske befolkning.

De står meget snart over for endnu et krak i London-Wall Street-kabalen, værre end i 2007-08. Det britiske Imperiums svar på denne trussel har altid været krig.

På trods af hysterisk støtte i de store medier, så har de »nye Churchills« fra London ikke det momentum, de forestiller sig, for krigskonfrontation. Ikke engang i UK – men, for dem er det, at køre USA, altid det, der tæller mest.

Det, der nu er afgørende, er, at præsident Trump og USA vælger tilbuddet fra Kina, Bælte & Vej Initiativet, og lader dets paradigme for produktiv, økonomisk fremskridt dryppe lidt på os.

Skattelettelser og afregulering af Wall Street har ikke genoplivet, og vil ikke genoplive, amerikansk vækst fra dens lange stagnation, og heller ikke udfylde USA's enorme infrastrukturunderskud. Det vil derimod de tiltag, som stifter af *EIR*, Lyndon LaRouche, har foreslået, med begyndelse i Glass/Steagall-loven til at bryde Wall Street op. Disse

tiltag, som omfatter den første, statslige kreditinstitution, USA har haft siden Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corp., har til formål at slutte USA til et globalt samarbejde mellem suveræne nationer for »menneskehedens fælles mål«.

Det betyder at vælge Kinas fremskridt til, og Storbritanniens krig fra.

Foto: Vladimir Putin og Theresa May diskuterede spørgsmål af fælles interesse for Rusland og Storbritannien. Hangzhou, Kina, 4. september, 2016 (Kreml).

Det britiske Imperium er nu totalt afsløret; Det må knuses! Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 15. marts 2018

Der er mange spørgsmål, vi bør diskutere, og mange ting, vi bør gøre, for det image, folk har af Vesten, er virkelig noget, folk bør tænke over. Hvordan kan det være, at det kommunistiske Kina, som er et socialistisk land, baseret på socialisme med kinesiske karaktertræk, som de siger – hvorfor klarer dette land sig så meget bedre end Vesten? Det bør give stof til eftertanke. Hvad er der i vejen med den neoliberale metode, et system, der forårsager svælget mellem rig og fattig at blive større hele tiden? I alle europæiske lande, og dette reflekteredes også i valget af Trump, væmmes mange mennesker

fuldstændig ved den politiske klasse, med klassen af direktører, med bankfolk, med akademikere, og føler sig ikke længere repræsenteret af disse institutioner, hvilket er meget farligt, for i Europas tilfælde giver det grund til, at der vokser nogle virkelig meget farlige, eller i det mindste problematiske, partier og organisationer frem.

Så, manglen på fornuft afføder monstre, som Goya så klart påpegede i sine tegninger.

Folk bør begynde at blive aktive, for man kan ikke sidde passivt i et paradigmeskifte som det, vi oplever på dette tidspunkt.

Download (PDF, Unknown)

Britiske aktiver kræver krig for at stoppe Trump-samarbejde med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 20. dec., 2017 – Forsiden af Newsweeks julenummer er en gjaldrende overskrift, over et billede af Vladimir Putin, og som proklamerer: »Putin forbereder sig til Tredje Verdenskrig«, efterfulgt af »Ja, det

varsler ballade«. Tysklands *Bildzeitung* har i dag en lignende fantasi og rapporterer om to unavngivne NATO-folks vurdering af den nyligt afsluttede Zapad 2017-militærøvelse, som Rusland og Belarus har gennemført, som en øvelse af et totalt mobiliseret, russisk angreb på Europa, med 100.000 tropper (der var faktisk tale om en størrelsesorden på 10-20.000), der først skulle besætte de tre baltiske lande og fra luften angribe nøgleinfrastruktur i Tyskland, Sverige og Finland og affyre Iskander-missiler ind i Polen fra Kaliningrad. National Public Radio, finansieret af den amerikanske regering, lavede i dag et interview med den russiske dissident Garry Kasparov, der himlede op om Putin som en diktator uden opbakning fra sin befolkning, og som roste Obamas chef for National Intelligence, James Clapper, for i denne uge at sige, at Putin »ved, hvordan man manøvrerer et aktiv, og det er, hvad han gør med præsidenten«. (Var der nogen, der sagde indblanding i et udenlandsk valg?)

Psykotisk? Paranoidt? Det, der står klart, er, at briterne og deres aktiver i USA og Europa er hysteriske over præsident Trumps fortsatte bestræbelse på at etablere venskaber med Rusland og Kina. For at stoppe ham, træffer de nu forholdsregler for at forberede befolkningerne i Amerika og Europa til krig med Rusland, en krig, der meget vel kunne betyde afslutningen af civilisation, som vi kender den. Det er hele formålet med det igangværende kupforsøg imod præsident Trump fra forrædere, der arbejder på vegne af britisk efterretning gennem Muellers »Russiagate«-heksejagt.

Både russiske og kinesiske regeringsfolk reagerede meget skarpt på den Nationale Sikkerhedsstrategi, som blev offentliggjort af Det Hvide Hus i mandags, og som var udarbejdet af nationale sikkerhedsrådgiver H.R. McMaster og hans team. Talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, kaldte det et »imperiedokument«, der hævder, at enhver økonomisk eller militær styrke, som Rusland og/eller Kina viser, er en direkte trussel mod USA. Dokumentets påstand om,

at Ruslands eller Kinas fremgang »krænker verdensordenen«, sagde Peskov, »fortolkes selvsagt som en unipolær verden, der er reduceret til udelukkende at være i Amerikas interesse og tjene Amerikas behov«. Talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde, med reference til sikkerhedsdokumentet, at »de udviklingsmæssige præstationer, som Kina har opnået, anerkendes universelt, og det er nytteløst at forsøge at forvrænge kendsgerningerne på vegne af nogen eller af noget land.«

Det var Trump selv, der talte om udgivelsen af den årlige Nationale Sikkerhedsstrategi, snarere end den sædvanlige praksis, hvor det er den nationale sikkerhedsrådgiver, der leder udarbejdelsen af strategien, som introducerer den til pressen. I sin tale afviste Trump at beskrive hverken Kina eller Rusland som fjender eller modstandere (som selve rapporten gør), men blot som konkurrerende »rivaler«, og at han i stedet ville »forsøge at opbygge et godt partnerskab med dem, og andre lande, men på en måde, der altid beskytter vores nationale interesse«. Blot i løbet af den seneste uge har Trump ført to, betydelige telefonsamtaler med Putin, og, som *EIR* (stort set alene) har rapporteret, så foretog Trump i sidste måned et besøg til Kina, der dannede et nært venskab med Xi Jinping og en voksende, økonomisk forbindelse med Kina og dets Bælte & Vej Initiativ.

Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag insisterede, så må Trump gives tilstrækkelig styrke til at gå videre end til »konkurrence«, hinsides det geopolitiske standpunkt, som holder vestlige ledere fanget i nulsums- og vinder-kontrataber-mentaliteten. Han må gives midlerne til at forstå det Nye Paradigme, der nu spreder sig i hele verden, og som drives frem af Kinas Nye Silkevej, baseret på et win-win syn på internationale relationer og et koncept for menneskehedens fælles mål. Dette er konceptet, som Lyndon og Helga LaRouche skabte efter Sovjetunionens fald, for, én gang for alle, at gøre en ende på imperieopdelingen af verden i krigsførende

fraktioner. Lyndon LaRouches igennem halvtreds år kreative forslag om en ny, økonomisk verdensorden, der berører alle hjørner af planeten, er nu ved at blive til virkelighed gennem Bælte & Vej. USA og Europa klamrer sig stædigt til den bankerotte, gamle orden, til myten om det »frie marked«, som Det britiske Imperium nu igennem snart 300 år har faldbudt til verden – på trods af den kendsgerning, at selve den Amerikanske Revolution grundigt besejrede denne imperieorganisation og etablerede et nyt system, baseret på kredit til skabelse af en produktiv fremtid, snarere end på et penge- og gældsdyktatur.

Der er ingen tid at spille med at omvende Vesten tilbage til dette Amerikanske System, som blev udtænkt af Alexander Hamilton og promoveret af Lyndon LaRouche. Forslaget til en skattelovgivning, der i dag blev vedtaget af Kongressen, skaber ny gæld til halvanden billion dollar, men pumper ganske enkelt disse penge ind i økonomien uden nogen direktiver, og hvor de vil fortsætte med at nære spekulation snarere end at udvide realøkonomien, på samme måde, som den Kvantitative Lempelses pengetrykning har gjort i løbet af de forgangne ti år. Hvis denne samme kredit blev udstedt under et Amerikansk System for dirigeret kreditudvidelse, kunne USA's økonomi på relativt kort tid blive transformeret. Dette er essensen af LaRouches Fire Love, som det forklares i den nye pamflet, som LaRouche PAC har udgivet i denne uge: »LaRouches Fire Love & Amerikas fremtid på den Nye Silkevej« ([udlagt på LaRouche PAC's webside](#)).[1] Befolkningen er vred og søger direction. Denne pamflet, sammen med LaRouche PAC's dossier, der afslører Muellers kupforsøg, udgør midlerne til at give denne direction og give præsident Trump de midler, han behøver, for at lykkes med sit erklærede mål – at gøre Amerika stort igen.

Foto: December 22, 2017 Cover of Newsweek Magazine (Fair Use)

✘ [1] Se [Brochuren med dansk introduktion](#)

og video, 'En Ny Æra for USA: LaRouches Fire Love';

fuldt dansk udskrift.

**Truslen kommer ikke fra
Rusland //
Stop folkemordet i Yemen.
RADIO SCHILLER, 14. sept.,
2017**

Seneste politiske briefing ved formand Tom Gillesberg.
(Lydfil)

Afslør den britiske bluff: De er bankerot, og de lyver om Trump og Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 2. august, 2017 – Fra Seattle til Greenwich, fra Frankrig til Spanien banker den internationale LaRouche-bevægelse løs på Det britiske Imperiums plan om at vælte Trump-regeringen, en plan, hvis præmisser udelukkende er den Store Løgn, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede DNC-computere for at det amerikanske præsidentvalg i 2016 skulle vindes af Trump.

Denne mobilisering rammer virkelig hårdt, men den må nu optrappes med en forkortet tidsramme, før Det britiske Imperium lykkes med deres kupforsøg, hvilket ville bringe verden til randen af atomkrig. Vi befinder os i en position, hvor vi kan bryde situationen op på vid gab, med hjælp fra VIPS-memoet, fordi flertallet af den amerikanske befolkning ikke køber hele eventyret om Ruslands rolle, og heller ikke fremstødet for konfrontation og krig med Rusland og Kina. De har ikke en klar idé om, hvilke politikker, der *bør* vedtages – det er en opdragelses- og uddannelsesopgave, der ligeledes tilfalder os – men de ved, at hele anti-Trump medietumulten lugter ekstremt dårligt.

Den britiske bluff må afsløres; hverken det amerikanske folk eller præsident Trump bør fortsætte med at spille efter deres spils riggede regler. Deres imperium er gennemgribende bankerot og tigger og beder om at blive begravet af FDR's Glass/Steagall-politik og etableringen af et kreditsystem efter Hamiltons principper, og som opkobler de amerikanske kontinenter og Europa til Kinas Bælte og Vej Initiativ.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at præsident Trump kunne udmanøvrere hele spilleindsatsen omkring hele Kongressens

bissen hen imod sanktioner mod Rusland, Iran og Nordkorea – en lov, der desværre i dag blev underskrevet og sat i kraft [af præsidenten], selv om det skete med en medfølgende erklæring fra præsidenten, der korrekt karakteriserer loven som forfatningsstridig – gennem nye, uventede initiativer, såsom at indkalde til et hastetopmøde med Putin for i fællesskab at adressere fælles interesser mht. økonomien, terrorisme, narkohandlen osv.

I mellemtiden raser der en særdeles synlig politisk kamp i og omkring Trump-administrationen i Washington. Vicepræsident Mike Pence er på turne i nationerne på Balkan for at promovere konflikt med Rusland, hvor han synker helt ned til sådanne absurde dybder som til at karakterisere Montenegro (befolkning 600.000) som »en inspiration for verden« for at gå op imod Rusland og tilslutte sig NATO. Samtidig sagde udenrigsminister Rex Tillerson til pressen, at han og den russiske udenrigsminister Lavrov »forsøger at finde veje til at bringe denne relation tilbage, tættere på hinanden«, og at »vi arbejder tæt sammen med Rusland og andre parter« i kampen mod terrorisme i Syrien.

Hvad det bliver til – krig eller fred, depression eller udvikling – ligger i vid udstrækning i vore hænder.

Foto: LaRouche PAC mobiliserer på en travl gade i Houston, Texas. Dagen igennem standser mange bilister for at diskutere.

Oliver Stones Putin-interviews, sidste del

Vladimir Putin taler med Oliver Stone om valget af Trump

15. juni, 2017 – TASS udgiver visse højdepunkter af den russiske præsident Vladimir Putins interview med Oliver Stone. Ifølge en oversættelse af Salon.com sagde Putin, »Jeg tror ikke, nogen kan udfordre resultatet af dette valg. De, der blev slået, burde i stedet have draget konklusioner af det, de gjorde, af hvordan de byggede deres arbejde; de burde ikke have forsøgt at lægge skylden på noget udefrakommende.«

Bemærkninger om Oliver Stones interview med Vladimir Putin, sidste del.

Putin: [Jeg har haft med] fire amerikanske præsidenter at gøre, og der er ikke mange forandringer, bureaukratiet er meget stærkt.

Om indblanding i valget: Dette er meget tåbeligt. Selvfølgelig er vi glade for, at Trump ønsker at genoprette relationer med Rusland. Vil han gøre det? Vi får se. Vi hackede ikke – hvis der var nogen, der hackede (DNC), så kunne det komme fra hvor som helst, men det kunne ikke have fået nogen indflydelse på valget. Under alle omstændigheder var der ingen løgne, kun sande ting blev afsløret, skaber falske historier.

Om den amerikanske befolkning: De fleste amerikanere tror på traditionelle værdier, en puritansk tradition, i hvert fald i mange dele af landet. Dette appellerede Trump til. Jeg synes, han undertiden gik for vidt

– De, der tabte valget, bør tænke over, hvorfor. Obama og hans hold skabte en landmine for den næste administration.

Om den 24 sider lange efterretningsrapport om russisk indblanding: Jeg læste den. Alt dette minder mig om antisemitisme. Alle problemer, »jøderne gjorde det«. Nu er det Rusland.

Om [senator John] McCain [vises en af hans tirader]: Han er

patriotisk, ligesom romeren Cato, der afsluttede alle sine tale med, »I øvrigt mener jeg, at Kartago bør ødelægges«. De lever i en bestemt verden, de ser ikke, at verden forandres, kan ikke lægge fortiden bag sig. Og dog var vi allierede i Første og Anden Verdenskrig.

Alle løgnene om russisk indblanding i valget, de er alle våben i den interne krig i USA, der tilsigter at stoppe normaliseringen af relationerne med Rusland.

Mange i USA ved, at dette er falsk. Til syvende og sidst løj hackerne jo ikke – de fortalte sandheden om Amerika. Og der er ikke fremlagt beviser, kun beskyldninger.

Forespurgt om USA's indblanding i valgene i Rusland i 2000 og 2012: Jeg sagde til både Obama og Kerry, at det er en skandale, at I har regeringsfolk og penge, der åbenlyst støtter demonstrationer imod regeringen [der afspilles et langt stykke med Victoria Nuland, der praler med støtten til oppositionen, støtte til folk i eksil, til journalister, der angriber regeringen, osv.]. De finansierede stævner og NGO'er, der forsøgte at vælte regeringen – også østeuropæiske lande.

[Afspilles et klip fra Stones Snowden-film om aflytning af vore allierede, forberedelser til sabotage af Japan og andre, i tilfælde af, de skulle vende sig mod USA] Putin: For at være helet ærlig, så bekymrede vi os ikke om cyberkrig efter 1990. Vi troede, den Kolde Krig var forbi. Vi købte vestligt udstyr uden at være bekymrede.

Da vi så, at Obama og Biden sagde, at Rusland havde blandet sig i valget, og at de ville respondere på en tid og et sted, de valgte, mindede det mig om det kommunistiske regimes sidste dage, hvor de uddelte æresbevisninger til hinanden.

Om cyberkrig – Vi foreslog en cyber-aftale i august 2015 – det blev afvist.

Om Stalin – Churchill var indædt antikommunist, men da Hitler

angreb mod vest, kaldte han Stalin en stor krigshelt. Dernæst startede han selvfølgelig den Kolde Krig. Der har været mange blodige diktatorer i historien; Oliver Cromwell, men der er statuer af ham i hele England. Napoleon, et katastrofalt nederlag, med der er stadig statuer. Så vi har altså stadig statuer af Stalin. Russerne elskede ham under krigen. Vi glemmer ikke grusomhederne, men vi ærer ham. Dæmoniseringen af Stalin i Vesten er i virkeligheden blot endnu en måde at angribe Rusland på. Men Rusland har ændret sig.

Om oligarkerne: Da jeg kom til Moskva, var jeg forbløffet over, hvor mange skurke, der var. Ingen skrupler. Oligarkerne interesserede sig kun for rigdom, ikke for forretninger eller landet. Det var min opgave at skelne mellem forretninger og oligarker. Nu er der halvt så mange, det er ikke et stort problem, men der er stadig for mange.

Forespurgt om rapporter om, at han skulle være den rigeste mand i verden, korrupsion: At være rig bringer ikke lykke. Man har et talent, og evnen til at bruge dette talent til at gøre en forskel i verden – det er det, der tæller.

De langvarige hilsner mellem Stone og Putin endte således:

Putin: Tak for Deres tid og spørgsmålene. Tak, fordi De har været så grundig. Er De nogensinde blevet slået?

Stone: Slået? Åh ja, jeg er blevet slået.

Putin: Så det bliver altså ikke noget nyt, for De kommer til at lide for det, De har gjort.

Stone: Åh ja, helt sikkert, det ved jeg, men det er det værd. Det er det værd, hvis det bringer mere fred og bevidsthed til verden.

Se opsummering af første og anden del.

YouTube, The Putin Interviews, part 1 – 4 (English subtitles):

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=xej07e2xUJc>

<https://www.youtube.com/watch?v=G0e0cnng0to>

<https://www.youtube.com/watch?v=avr4gGxNP4k>

Showtime:

<http://www.sho.com/the-putin-interviews>

Putins spørgsmål er korrekt: Er amerikanerne gået fra forstanden?

Leder fra LaRouche PAC, 5. juni, 2017 – I denne uge vil vi få endnu en runde at se i det, der har været et nu næsten et år langt hysteri à la McCarthy-perioden, med de »liberale« og de »liberale medier« i USA versus Donald Trumps plan om at genoprette fundamentale samarbejdsrelationer med Rusland – og, med Kina.

En ledende, Demokratisk blodhund, senator Mark Warner fra Efterretningskomiteen, indrømmede søndag på Tv, at der ikke findes beviser for, at Trump skulle have indgået et »aftalt spil« med russere: »der er blot en masse røg«, sagde senator Warner. Så de »liberale« kaster sig over anklager mod Trump for at »hindre retfærdighedens gang« ved at fyre FBI's direktør.

Det rette spørgsmål blev stillet til amerikanerne af den russiske præsident Putin i dennes interview til NBC-TV, hvor han gentagne gange blev anklaget for at undergrave og forsøge at kontrollere USA:

»Er I alle sammen gået fra forstanden?«

Efter næsten et årti med økonomisk fiasko, og sågar fortvivlelse i nogle dele af den amerikanske befolkning, ønsker de »liberale« nu at genoplive J. Edgar Hoover og senator Joe McCarthy for at finde undskyldninger?

Siden de amerikanske bankers og nationaløkonomiens krak for ni år siden, er der i verden vokset en ny, økonomisk orden frem, med infrastrukturudvikling, kredit til højteknologisk industriudvikling, videnskab og udforskning af rummet. Denne orden udvides omkring Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den Nye Silkevejs økonomiske vækst og forbundethed; Og Rusland er fuldt engageret i det. Det samme er asiatiske, afrikanske og sydamerikanske lande, inklusive Amerikas hovedallierede i Asien, Japan og Sydkorea.

Hvis amerikanerne ønsker deres økonomi genopbygget og ønsker atter at blive en førende industrimagt og førende magt inden for videnskab og rumforskning – så må de have samarbejde med disse initiativer for økonomisk fremskridt. De må have det samarbejde, som præsident Trump har indledt med præsident Xi Jinpings Kina.

Og der finder en i stigende grad reel, international kamp sted, imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme og massive blodsudgydelse fra samme ophav, i hvilken kamp Putins Rusland er en hoveddrivkraft.

USA's økonomiske politik må ændres: Glass/Steagall-loven må genindføres, og der må skabes en statslig nationalbank i Hamiltons tradition; og rumforskning må atter gøres til en storslået, national mission.

Men samarbejdsrelationer med Kina og Rusland, og med den Nye Silkevejs nye system, er afgørende for, at USA kan genoprette sine egne, førende kapaciteter. De, der ønsker, at præsidenten, af disse grunde, skal afsættes ved en rigsret – og nogle, der endda ønsker, han skal myrdes – må midlertidigt være gået fra forstanden.

Foto: Den russiske præsident Putins interview til NBC.

Hvad kan du gøre for menneskeheden?

Leder fra LaRouchePAC, 17. marts, 2017 – Det værste, der kan ske for et bankerot og dekadent imperium, hvis fortsatte magt afhænger af formbarheden hos befolkningen, som er beregnet at skulle være dets offer, er, at folk begynder at afsløre deres bluff. Dette er, til stor fortrydelse i City of London og på Wall Street, en afgørende proces, der er i gang over hele planeten.

Den kinesiske regering er, f.eks., i færd med at feje dem til side, der opfordrer til konfrontation mellem USA og Kina, og erklærer i stedet, at der er »lyse udsigter for et samarbejde mellem Kina og USA« samtidig med, at de minder verden om, at »Kina fortsat vil være en vigtig motor for verdens vækst«, som premierminister Li Keqiang udtalte den 15. marts. Et møde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump forventes nu afholdt i begyndelsen af april.

Rusland går heller ikke med på Londons »skal vi to, du og ham, slås«-spil. Russiske topanalytikere afviser den seneste videoprovokation fra CNN imod Vladimir Putin ved at bemærke, at »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig

eksisterer, før Putin møder Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person«.

Og internt i USA finder der en voksende gæringsproces sted i befolkningen og blandt politiske personer, i den gruppe, der har fået nok af Wall Street og deres marionetter i Washington, og som i stedet ligger på linje med Lyndon LaRouches politiske krav om en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-lov og udviklingen af avancerede, videnskabelige missioner for menneskeheden, såsom fusionskraft og udforskning af rummet – sammen med de andre elementer i LaRouches Fire Love.

I dag responderede Lyndon LaRouche til Wall Streets insisteren på at sabotere Glass-Steagall, og på at lukke de få kernekraftværker, der stadig måtte være i drift i USA. »Dette er en total, idiotisk fejltagelse«, udtalte han. »Vi må absolut bekæmpe det her, og vinde; man kan ikke opretholde realøkonomien uden denne beskyttelse«, den beskyttelse, der tilvejebringes af kernekraft og andre, avancerede, videnskabelige kapaciteter.

LaRouche fremsatte krav til sine medarbejdere om at lancere et nationalt mobiliseringsfremstød for at fremme en respons til disse spørgsmål i befolkningen: Det er et spørgsmål om en handling, der må udføres. Han udtalte, at den store, tysk-amerikanske rumfartspioner Krafft Ehrickes liv og arbejde – Ehricke, der byggede Saturnraketten, der bragte USA til Månen – bør bruges i denne henseende, fordi det er et aktuelt spørgsmål, der peger på den form for forbedringer, som behøves. Ehricke var en dyrebar person, et menneske, der gik hele vejen for at præstere resultater. Ved at støtte mindet om, hvad han har gjort for nationen, og for verden, kan vi stille følgende spørgsmål til vore amerikanske medborgere:

Hvad kan du gøre for menneskeheden? Ikke kun for de umiddelbare, politiske hensigter, men, hvad kan du gøre for deres intellekt?

Foto: Saturn V-raketten blev brugt til at sende astronauter til Månen. (NASA)

Rusland responderer til ondskabsfuld CNN-dokumentar om Putin

15. marts., 2017 – Den 13. marts sendte CNN en dokumentar om den russiske præsident Putin, som var lavet af Fareed Zakaria, med titlen, »Verdens mest magtfulde mand«, og som er stop fuld af det sædvanlige sludder om, at »Putin kontrollerer alting i Rusland ... Han er bange for en folkelig opstand«, og om Ruslands angivelige »indgriben« i de amerikanske valg. Kremls talsmand Dmitrij Peskov responderede i går, at videoen var lavet »med en afgørende partiskhed på linje med den fortsatte dæmonisering af vort land og muligvis af vores præsident«.

Hvad der går mere til sagen er en kommentar fra Gregory Dobromelov, direktør for Institut for Anvendte Politiske Studier, til Radio Sputnik: »Vesten forsøger nu at bruge den sidste chance, der stadig eksisterer, før Putin skal møde Trump, for at dæmonisere den russiske præsidents person.« Dobromelov tilføjede, at filmen hovedsageligt er beregnet til det hjemlige, amerikanske marked, og at den ikke vil influere på Ruslands image i verden.

»Kendsgerningen er, at mange i verden ikke støtter USA's politikker og er rede til at støtte Vladimir Putins udenrigspolitik.«

Hackerangreb: Pearl Harbor eller Watergate?

Eneret på fortolkning, eller sandheden?

Af Helga Zepp-LaRouche

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablissementets model, der udelukkende kun har sin egen fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise, at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

11. marts, 2017 – Endnu seks uger efter præsident Trumps embedstiltrædelse har det neoliberale establishment stadig ikke affundet sig med resultatet af et demokratisk valg i USA; de neoliberale mainstream-medier overbyder hinanden i deres totalt ubegrundede kampagne for, at russiske hackerangreb skulle have hjulpet Trump til sejr.

I virkeligheden drejer det sig om noget ganske andet: For det første har Trump lovet, og er fast besluttet på, at gøre en ende på den britiske imperiepolitik med endeløse krige i Mellemøsten, og i stedet etablere relationer med Rusland og Kina på et fornuftigt grundlag. Og for det andet sker alt dette på et bagtæppe, hvor det transatlantiske finanssystem kan bryde sammen, hvad øjeblik, det skal være, og hvor Trump, iflg. pressetalsmand Sean Spicer, fastholder sin hensigt om at gennemføre Glass/Steagall-bankopdelingssystemet, hvad der virker som en rød klud på City of London og Wall Street.

Washington Post og *New York Times* gentager dagligt »narrativen« om et angiveligt 'Ruslandsgate', og *NYT*-skribent Thomas L. Friedman hentede endda massemediernes svar på »Tykke Berta« frem og sammenlignede det angivelige, russiske hackerangreb med »Pearl Harbor« (det japanske angreb, der resulterede i USA's indtræden i Anden Verdenskrig) og med »11. september«; hermed skulle Rusland have ramt »selve hjertet af demokratiet«.

Men hvori består egentlig det indhold, som første runde af Wikileaks-offentliggørelserne af disse e-mails bragte for dagen? Det blev bragt frem for dagens lys, at det Demokratiske Partis ledelse massivt manipulerede valgprocessen til fordel for Hillary Clinton og imod Bernie Sanders. Og for det andet, så offentliggjorde Wikileaks den tale, som Hillary Clinton havde holdt for bankierer på Wall Street, hvori hun gjorde det entydigt klart, at hun som præsident ville forsvare Wall Streets interesser. Robert Parry, den undersøgende journalist, der bl.a. erhvervede sig et uangribeligt ry for sin afsløring af Iran-kontra-skandalen, påpeger i sin seneste artikel, »Politikken bag Ruslandsgate«, at det næppe er forståeligt, hvordan det skulle ramme »demokratiets hjerte«, når den amerikanske befolkning får hjælp til deres ret til at blive informeret om disse afgørende kendsgerninger om en kandidat til præsidentembedet.

Netop, som heksejagten imod Trump og flere af hans

regeringsmedlemmer og rådgivere havde nået et nyt højdepunkt, begyndte Wikileaks på en ny runde af offentliggørelser af informationer, der endda overgår Edward Snowdens afsløringer. Indholdet af disse afsløringer refererer til den totale udspionering, som, udover NSA, nu også sker gennem CIA (og den britiske efterretningstjeneste GCHQ) over for hele verden, ved at bruge Smartphones, tablets, computere, Smart-TV og andet elektronisk udstyr. Det drejer sig her om et retssikkerhedsbrud uden fortilfælde, som blot endnu ikke har ført til en storm af indignation, mens denne lækkerbisen langsomt steger på panden. Det er nemlig strengt forbudt for CIA at gennemføre operationer internt i USA imod landets egen befolkning. Denne gang hørte man ikke engang et spagfærdigt »udspionering mellem venner – det går slet ikke« fra fru Merkel.

Men en del af disse nye Wikileaks-afsløringer viste desuden, at CIA råder over de tekniske muligheder for at bemægtige sig udenlandsk, elektronisk udstyr og under falsk flag tilsyneladende udføre hacking og andre operationer, så det legitime spørgsmål opstår, om dette angivelige russiske hackerangreb måske ikke var blevet udført i Langley, Virginia, CIA's hovedkvarter? Eller måske i USA's konsulat i Frankfurt, Tyskland, der er blevet identificeret som den sekundære operationsbase for den slags aktiviteter i Europa, Kina og Mellemøsten? Netop det faktum, at der dukkede kyrilliske bogstaver og russiske navne op i nogle af hackeroperationerne, rejser spørgsmålet om operationer »under falsk flag«, da de yderst erfarne hackere vel næppe kan være så dumme at lægge deres visitkort på tabletten.

Med disse offentliggørelser har situationen i USA ændret sig. Nu er Trump-teamets angivelige forbindelse med Rusland ikke længere det eneste fokuspunkt, men derimod spørgsmålet om, hvem, der er ansvarlig for disse »leaks«, den ulovlige videreformidling af informationer om samtaler mellem Trump-medarbejdere med f.eks. den russiske ambassadør Kiseljak, som

medarbejderne, i fuld overensstemmelse med deres hverv som senator eller medlem af overgangsteamet har ført. Det senatsudvalg, der undersøger disse spørgsmål, under ledelse af senator Grassley, indsamler nu oplysninger i begge retninger – altså ikke kun om den angivelige kontakt mellem Trumps team og russiske institutioner, men frem for alt også, hvor disse illegale, utætte steder i efterretningstjenesten findes.

I mellemtiden udtaler tidligere medlemmer af efterretningstjenesten sig nu offentligt, som f.eks. William Binney, en af udviklerne af det globale NSA-overvågningssystem – altså en af topekspertene på dette område og nuværende whistleblower, som Edward Snowden – og som fordømmer CIA's metoder som værende absolut forfatningsstridige. Disse praksisser betyder en total korrumpning af retssystemet, og USA skulle nu være en politistat og være betænkelig tæt på at være en totalitærstat, iflg. Binney.

Det kunne vise sig, at det på ingen måde var historien om den angivelige russiske hacking af det Demokratiske Partis e-mails, der som følge skulle have hjulpet Trump til sejren, som var »Pearl Harbor-begivenheden«, men at Trumps mangeårige ven Roger Stone derimod har ret i sin analyse: Stone, der efter sin tid som medarbejder i Nixon-regeringen har været aktiv i diverse Republikanske valgkampe og administrationer, siger, som et samtidigt vidne til den skandale, der afsluttede Nixons karriere, at den aktuelle affære er en skandale, der fuldstændig sætter Watergate i skyggen. Det drejer sig, iflg. ham, om den alvorligste overtrædelse af loven og den offentlige moral i USA's historie.

Med hensyn til det spørgsmål, der nu er blevet relevant – nemlig, hvem der har forordnet, at overvågningen af Trump skulle ske gennem en anmodning fra den såkaldte FISA-domstol (en specialdomstol, der er ansvarlig for forsvar mod spionage), – understregede Stone, at det var usandsynligt, at dette skulle være sket uden Obamas indgriben. I Nixons tilfælde var det sådan, at denne faktisk ikke på forhånd

vidste noget om indbruddet i Watergate-hotellet, men alligevel sluttelig måtte påtage sig ansvaret for det. Det er nu, iflg. Stone, blot et spørgsmål om tid, hvornår Obama, den tidligere forsvarsminister og cheferne for CIA og FBI må vidne for en Grand Jury (der har beføjelse til at afgøre, om der skal rejses tiltale, men ikke til at fælde dom), og hele affæren kunne muligvis blive til den største skandale i amerikansk historie. Spørgsmålet vil meget snart blive, hvad Obama vidste, og hvornår.

De neoliberale og neokonservative på begge sider Atlanten opfører sig ligesom børn, der holder sig for øjnene og således mener, de er usynlige. I hele verden taler man om, at etablissementets model, der udelukkende kun har sin egen fordel på sinde, på bekostning af det almene vel, er mislykket.

Donald Trump, der vist ikke er perfekt og endnu har at bevise, at den tillid, der blev ham vist, var berettiget, og i hvis administration der lurer alle mulige ubåde, blev valgt, fordi den del af Amerika, som det neoliberale establishment havde afskrevet, havde fået absolut nok af de evige krige, som i løbet af 15 år har kostet seks billioner dollar, har ødelagt utallige soldater og deres familier rent psykologisk og efterladt dem uden midler; har fået nok af »redningspakker« til Wall Street, af narkoepidemi i USA og af et liv uden nogen fremtid.

De arrogante og stædige kommentatorer i Europa skulle som eksempel for sig selv tage, hvordan den strategiske forandring i andre dele af verden bliver realiseret. Den 7. marts understregede den kinesiske udenrigsminister Wang Yi atter, at det er Kinas mål, gennem samarbejdet med USA, Rusland og Kina, at stabilisere situationen i verden og derudover fremme en global, økonomisk, teknologisk og videnskabelig udvikling. De moderne infrastrukturprojekter, som Kina allerede har initieret i 60 nationer langs den Nye Silkevej, tilbyder en platform for de mest strålende udsigter for hele verden, hvis

de vigtigste nationer går sammen om det. Initiativet til den Nye Silkevej kom fra Kina; men det tilhører hele verden, og dets fordele skal komme alle nationer til gode.

Det er ganske vist ikke så enkelt for folk i Tyskland at danne sig et klart billede, i betragtning af de totalt ensrettede mainstream-medier og deres hysteriske anti-Trump-kampagne, dæmoniseringen af Putin og de udbredte, negative rapporter om Kina. Men én ting bør stå klart gennem den enkeltes egen refleksion: Denne verdens problemer kan kun løses, hvis USA, Rusland og Kina arbejder sammen. Og kun de politiske kræfter i Tyskland, som tilslutter sig disse perspektiver, fortjener at blive støttet.

Tyskland har en fantastisk mulighed for at bidrage med sin store, kulturelle og videnskabelige tradition til skabelsen af det Nye Paradigme med samarbejde mellem alle verdens nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej. Lad ikke massemediernes »narrativer« spærre vejen for os.

Royal britisk tænketank er fortaler for at udvide krigsfronten mod Rusland til at omfatte det nordlige Atlanterhav

12. marts., 2017 – Det Londonbaserede Royal United Services Institute (RUSI) har udgivet en ny rapport, forfattet af to amerikanske, tidligere NATO-kommandører, og som fremfører, at NATO må tage skridt i det nordlige Atlanterhav, der svarer til

og støtter NATO's handlinger i det østlige Europa.

Forfattet af de tidligere NATO-kommandører, den amerikanske flådeadmiral James Stavridis (pensioneret) og den amerikanske general Philip Breedlove (pensioneret), hævder rapporten, at der er en voksende russisk trussel i det norlige Atlanterhav, som er blevet prøveområde for Ruslands voksende sofistikerede ubåde og fly, og som derfor spiller en vigtig rolle i russiske militære, strategiske beregninger, som kunne nægte NATO-medlemmer sejladsfrihed på havet.

Breedlove bemærkede, at NATO har overset det nordatlantiske havområde og i stedet fokuseret på andre områder, inklusive Afghanistan, spændinger i Ukraine og en indsats fra alliansens side gennem de seneste to et halvt år for at opbygge landstyrker langs med dens østlige grænser med Rusland.

Som svar på den provokerende rapport, sagde Nikolai Topornin, en tilknyttet professor i europæisk ret ved det Russiske Udenrigsministeriums Statsinstitut for Internationale Relationer, til Radio Sputnik, med reference til Breedlove: »Alt arbejde er betalt, og denne rapport er ingen undtagelse. Hvor objektiv, den er, og kompetencen hos den person, der udarbejdede den, er en anden sag. Det er én ting at forsøge at give et objektivt billede, men hvis formålet var at sprede frygt og opdigte nogle historier, så er det noget ganske andet, og for mig ser det ud som om, i dette tilfælde, det sandsynligvis er nummer to.«

»Manden har simpelt hen sat sig den opgave at fortælle alverden, at Rusland overtræder en eller anden form for strategiske standarder, er ved at styrke sin militære tilstedeværelse, inklusive til havs, og at de kunne udgøre en eller anden form for trussel«, sagde Topornin til Radio Sputnik.

Foto: Atomdrevne ubåde på en base i Ruslands Murmansk-region. Moskva har øget patruljeringen med ubåde i det seneste år.

Foto fra april, 2016.

Narcissistiske »Demokraters« virkelighedstab antager kliniske former. Af Helga Zepp-LaRouche

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

25. februar, 2017 – Det kollektive hysteri, som har grebet det neoliberale, transatlantiske establishment med hensyn til de dybtgående, strategiske forandringer, som bl.a. manifesterer sig i Trumps præsidentskab og den Nye Silkevejsdynamik, fremviser en ny form for et massepsykologisk fænomen. I en symbiotisk sammensmeltning af gruppetankegang og gruppenarcissisme, fortaber fortalene for det åh, så demokratiske »vestlige værdifællesskab« sig i verbale udfald af laveste karakter mod anderledetænkende, uden at det i mindste måde falder dem ind, hvor diktatorisk, de opfører sig.

Den utvivlsomt mest dramatiske demonstration af dette kliniske virkelighedstab er den patologiske ophidselse, med hvilken enhver udtalelse fra præsident Trump bliver kommenteret. Et af de seneste eksempler er Trumps tale for Conservative Political

Action Conference (CPAC) i National Harbor i delstaten Maryland. Han påpegede det åbenlyse, nemlig, at USA i løbet af de seneste 15 år har givet seks billioner dollar eller mere ud til krige i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien, hvilket har resulteret i, at dette område i dag befinder sig i en dramatisk værre tilstand. Hvis de hidtidige præsidenter i stedet for havde tilbragt denne periode ved stranden, ville alle i dag have været væsentligt bedre stedt, og med pengene kunne man have genopbygget sit eget land tre gange. Men medierne fandt altså ikke, at disse betragtninger var værdige til kommentarer og hyperventilerede i stedet for over, at nogle af dem, der tidligere var gået frem med særligt ondskabsfulde nyhedsrapporteringer imod Trump, ikke var blevet inviteret til at deltage i Det Hvide Hus' medie-pool.

Og hvor var disse medier og deres ensrettede politikere, da regeringerne Bush og Obama, bakket op af hele det »vestlige værdifællesskab«, i årevis bombarderede staterne i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien og bevæbnede terroristgrupper, og som har kostet over én million mennesker livet og bragt usigelige lidelser over mange millioner familier, og uden hvilken fremfærd den nuværende form for flygtningekrise overhovedet ikke ville have eksisteret?

I stedet for blot at modsætte sig Trumps krav om, at Europa må bruge flere penge til den militære oprustning, af den simple grund, at der ikke eksisterer noget trusselsscenario, fordi Warszawapagten ikke længere findes, og fordi, Rusland ikke har nogen erobningsplaner – hverken over for de baltiske stater eller over for Polen eller nogen som helst andre – alt imens NATO og EU derimod har udvidet sig til Ruslands grænser, så reagerer disse medier ikke mindre hysterisk med krav om Tysklands og EU's atomoprustning. »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig medarbejdere på den åh, så liberale avis *Die Zeit*, Peter Dausend og Michael Thumann, og afslørede således, hvor de egentlige krigsmagere sidder – nemlig i dettes blads redaktionslokaler.

Det neoliberale, neokonservative establishment er ganske enkelt ude af stand til at analysere og på afgørende vis rette sit mislykkede paradigme.

Endnu et eksempel på denne holdnings absurditet er EU's seneste fremfærd over for højhastighedsjernbanen, finansieret af Kina, mellem Beograd og Budapest. Denne 350 km lange strækning, som første gang blev foreslået i 2013 af præsident Xi Jinping, og som vil forkorte rejsetiden mellem disse to hovedstæder fra otte til tre timer, er selvsagt en stor fordel for de berørte lande, Serbien og Ungarn, men også for hele Balkan. Men nu har EU indledt en undersøgelse af, om projektet er finansielt bæredygtigt (!), og om det overholder EU's retningslinjer. Og så er Serbien ikke engang medlem af EU!

Befolkningerne i alle Balkanstaterne er sig smerteligt bevidst, at EU ikke har virkeliggjort én eneste af de transportkorridorer, som oprindeligt blev besluttet på EU's transportministerkonference i 1994 på Kreta, men som derefter alle faldt som ofre for EU-kommissionens og ECB's 'nøjsomhedspolitik', nedskæringer. Det bør således ikke undre nogen, at de central- og østeuropæiske stater, såvel som Balkanlandene, ser deres fremtid i forlængelsen af den Nye Silkevej, Kinas »Bælt & Vej-initiativ«, som tilbyder dem et perspektiv for at deltage i det mest dynamiske og største infrastrukturprojekt, verden nogen sinde har set. Men, i stedet for at acceptere Kinas mange tilbud om samarbejde og virkeliggøre de enorme, økonomiske muligheder, der ligger i alle de eurasiske staters samarbejde, i et win-win-samarbejde, så forsøger det neoliberale EU-bureaukrati ud fra en svaghedsposition at udøve en magt, som det for længst, i betragtning af EU's sørgelige tilstand, har mistet.

Herom skriver *Global Times*: »EU gennemgår tydeligvis svære tider og forsøger tydeligvis at bevise sin autoritet, idet den forordner undersøgelser og omvurderinger, men EU befinder sig i en blindgyde. Det er uklart, hvilke interesser, EU-undersøgelsen skal tjene.«

Kina må forsøge at overbevise EU om fordelene ved samarbejde.

Knap så forestillingsforladt er det Londonbaserede, næststørste rådgivningsfirma i verden, PricewaterhouseCoopers (PwC), som operer i 152 stater med 756 kontorer og 223.000 ansatte. De har netop udgivet en omfattende undersøgelse med titlen, *PwC B&R Watch: China and Belt and Road Infrastructure; 2016 Review and Outlook*, hvor det ved hjælp af mange grafiske fremstillinger og illustrationer fremstilles, hvilket enormt potentiale Kinas Silkevejsinitiativ har. Dette initiativ vedrører allerede tre kontinenter og 66 stater og strækker sig fra Litauen til Indonesien, som alle nyder godt af en eksplosiv vækst, og bringer enorme fordele for transport, udvinding af energi, kommunikation, sundhedssektor og endnu flere områder.

EU's besynderlige holdning er for længe blevet genstand for diskussion i Asien. Allerede for et år siden spurgte S. Rajaratnam School of International Studies i en artikel, om EU allerede var kommet for sent til det Nye Silkevejstog? De europæiske medier fokuserede udelukkende på kinesiske opkøb og forsømte fuldstændigt at belyse det enorme potentiale, der for alle parter resulterer af et samarbejde med Kina. Følgelig er Europas borgere ekstremt dårligt informeret.

Selv om karnevalsrådet »Mainz når byen synger og ler« på ingen måde er så vigtigt, som det måske kan synes for dette eller hint opblæste hoved, så er dette års version imidlertid på eksemplarisk vis velegnet til iagttagelse af den ondsindede karakter af etablissementets gruppenarcissisme, der i det mindste selektivt var samlet i publikum. Nogle af indlæggene, som f.eks. indlæggende fra Hanz-Peter Betz og Lars Reichow, havde så godt som intet mere med humor at gøre og var kun giftige fornærmelser på allerlaveste plan af Trump, som publikum – hvis man skal tro kameraføringen – reagerede samstemmende på.

Disse indlæg afslører ikke blot en dårlig smag, men

reflekterer også en aggression, der gør det tydeligt, hvor skrøbelig den politiske situation er, og hvor tynd det »vestlige værdifællesskabs« facade allerede er blevet. Bag denne facade findes netop dette krav om at være enegældende, som er forbundet med den unipolære verdensorden, og som ikke var krigene i Mellemøsten og Sydvestasien, bygget på løgne, én eneste demonstration værdigt. Netop af denne grund råber de neoliberale, neokonservative efter den »pæne« Obama. Og det er ikke så meget Trump, der har vanskeligt ved at finde Tyskland på verdenskortet, som en af disse såkaldte komikere mente, som det er dem selv, når det drejer sig om at vide, hvor Yemen findes på kortet.

I de kommende måneder vil verden fortsat forandre sig lige så dramatisk, som vi har set det i det forgangne år. Hvis vi er heldige, vil det komme sådan, som det allerede var sidste gang, da et system gik til ende: Der vil være mange vendekåber, og nogle vil forblive betonhoveder. Forskellen er den, at der denne gang er et stort antal stater, der allerede er i færd med at etablere en helt ny form for samarbejde mellem staterne. De europæiske nationer har valget mellem enten at samarbejde om menneskehedens fremtidige skæbnefællesskab, eller også snart at komme til at høre til »de ynkværdige«.

Foto: Oprustning af den Europæiske Union og NATO? »Har EU brug for bomben?«, skrev for nylig den åh, så liberale, tyske avis Die Zeit. I modsætning hertil rapporterer PricewaterhouseCoopers (PwC), hvilket enormt potentiale, Kinas Silkevejsinitiativ har.

George Soros: Vesten må gå i krig med Rusland, eller også vil EU dø

15. feb., 2017 – Under titlen »Putin er en større trussel mod Europas eksistens end ISIS«, kræver George Soros i en kronik i *The Guardian* den 11. feb., men som blev ændret 14. feb., en krig med Rusland, eller også vil EU kollapse.

»Lederne af USA og EU begår en grov fejl, når de tror, at præsident Vladimir Putins Rusland er en potentiel allieret i kampen mod Islamisk Stat«, skriver Obamas hovedstøtte. »Putins mål er at fremelske EU's opløsning, og den bedste måde at gøre dette på er ved at oversvømme Europa med syriske flygtninge.«

Galningen siger, at Ruslands militære operationer i Syrien primært har til formål at drive civile ind i EU. Han indrømmer, at, »Som sagerne står, så står EU til at gå i opløsning«, men, hævder han, det gør Rusland også. »Faktum er, at Putins Rusland og EU er engageret i et kapløb med tiden: spørgsmålet er, hvem af dem, der først kolliderer. ISIS udgør en trussel mod dem begge, men det bør ikke overvurderes. Angreb, der er udført af jihadistiske terrorister kan, hvor rædselsvækkende, de end er, ikke sammenlignes med den trussel, der udgår fra Rusland.«

Soros finansierer og fremmer også den 'farvede revolution' imod Trump i Washington. Farven er brun.

Formand for EU-rådet Donald Tusk: Europa konfronteres med eksistentiel trussel fra Rusland, Kina og nu USA

31. jan., 2017 – Når man hører de europæiske »lederes« seneste ordskvalder, ved man ikke, om man skal le eller tilkalde en ambulance, så disse stakkels mennesker kan komme i ordentlig lægebehandling, af hensyn til offentlighedens sikkerhed. Nu har formanden for Det europæiske Råd, Donald Tusk, fra Polen, en af Den europæiske Unions tre »præsidenter«, krævet, at Europa forener sig imod den eksistentielle trussel, som udgøres af Rusland, Kina – og nu USA!

I et brev, skrevet til EU-medlemsnationernes ledere forud for EU-topmødet i Malta i denne uge, advarer Tusk om, at EU's udfordrere er »farligere end nogensinde«. Disse farer, der kommer fra et »selvhævdende Kina, især på havene; Ruslands aggressive politik mod Ukraine og dets naboer; krig, terror og anarki i Mellemøsten og Afrika, hvor radikal islamisme spiller en hovedrolle, såvel som også bekymrende erklæringer fra den nye, amerikanske administration, gør vores fremtid yderst uforudsigelig«. I anden række udgøres farerne af euro-skepticisme og de pro-europæiske elitors svaghed.

Men for Tusk er truslen fra udlandet langt den farligste: »I dag må vi klart hævde vores værdighed, et forenet Europas værdighed – hvad enten vi taler med Rusland, Kina, USA eller Tyrkiet... Vi må gøre det ganske klart, at opløsningen af Den europæiske Union ikke vil føre til genoprettelsen af en eller anden mytisk, fuld suverænitet af dens medlemslande, men derimod til deres reelle og faktiske afhængighed af de store

supermagter; USA, Rusland og Kina. Kun sammen kan vi være helt uafhængige.« Med andre ord, hvis man forsøger at genvinde ens suverænitet fra EU, så bliver man en del af det Nye Paradigme!

(Tusk kunne have været mere farverig og advaret om truslen fra barbarerne fra de russiske stepper, den gule trussel, tyrken og dem, der pønser på at fratage kongerne deres guddommelige ret til at herske.)

Ifølge den tyrkiske avis *Yeni Safak* sagde europæiske diplomater, at højtplacerede nationale regeringsfolk og diplomater havde diskuteret en mulig respons til Trump ved et møde i Bruxelles mandag, men mere fattede personer advarede om, at europæerne ikke skulle handle overilet og fremmedgøre en hovedallieret.

Foto: Formand for Det europæiske Råd, Donald Tusk

Britisk efterretningstjeneste snubler over sine egne løgne

Den britiske efterretningstjenestes rolle i at køre den svingagtige kampagne for at male Donald Trump som en farlig agent til Rusland og Vladimir Putin, der angiveligt er i gang med at undergrave amerikansk frihed og demokrati, er gået det bekendte »ét skridt for vidt«. Husker I hærens chefrådgiver Joseph Welch i McCarthys høringer om USA's hær i 1954 (senator Joseph McCarthy indledte undersøgelser af angivelig kommunistisk aktivitet i hæren), mod slutningen af Truman/McCarthys antikommunistiske heksejagter? Da McCarthy angreb en ung jurist i Welch's advokatfirma for at være kommunist, fordi han havde været i Advokaternes Laug, svarede Welch: Nu er De gået for vidt. Har De trods alt ingen

anstændighed i livet? Har De ingen anstændighed tilbage?» Denne ordveksling gjorde det grundlæggende set af med denne del af den beskidte, britiske operation for at sønderrive arven efter Franklin Roosevelt i Amerika – selv om andre britiske operationer fortsatte i andre former frem til i dag.

I går konfronterede Donald Trump vor tids »Joseph McCarthy'er« i det amerikanske pressekorps, og i det amerikanske efterretningssamfund, samtidig med, at det afsløredes, at denne beskidte operation lige fra begyndelsen er blevet styret af den britiske efterretningstjeneste. Et 35 sider langt dokument, som websiden BuzzFeed har offentliggjort, og som CNN dernæst har fremmet, aftenen før Trumps pressekonference, og 10 dage før hans indsættelse, er fuldt af hysteriske påstande, der med lethed kan bevises at være fabrikerede løgne. Ikke alene siger disse påstande, at Trump arbejdede hånd i hånd med Putin for at hacke Demokraternes Nationalkomite og John Podestas (Hillary Clintons kampagneleder) e-mails, og dernæst spredte de hackede e-mails via Wikileaks, men de påstår også, at Trump blev afpresset af Putin med videoer af Trump, der boltrer sig med prostituerede i Rusland, og endda urinerer på en hotelseng, som Barack Obama havde sovet i.

I sin pressekonference naglede Trump den forræderiske kendsgerning i denne operation. Hvis denne platte rapport var blevet offentliggjort af efterretningstjenesterne, sagde han, »ville det være en enorm plet på deres generalieblad, hvis de rent faktisk gjorde det ... Jeg synes, det var en skændsel ... en skændsel, at efterretningstjenesterne tillod sådanne informationer, der viste sig at være så forkerte og falske, at komme frem. Jeg synes, det er en skændsel, og jeg siger, at det er noget, nazi-Tyskland ville have gjort, og også gjorde. Jeg synes, det er en skændsel, at information, der var forkert og falsk og aldrig fandt sted, blev offentliggjort.« Da CNN krævede retten til at respondere til Trumps fordømmelse af deres deltagelse i fupnummeret, afskar Trump dem med: »Ikke jer. Jeres organisation er forfærdelig.«

Men Trump identificerede imidlertid ikke ophavsmændene til løgnene – de britiske efterretningstjenester. Materialet er så tydeligt falsk, at *New York Times*, der har været i centrum for kampagnen for at miskreditere Trump som et russisk aktiv, erkendte, at »Toefterretningsfolks beslutning om at give præsidenten, den nyvalgte præsident og den såkaldte Ottebande – Republikanske og Demokratiske ledere i Kongressen og efterretningsudvalgene – materiale, som de vidste ikke var bekræftet og var ærekrænkende, var ekstremt usædvanlig. Den tidligere britiske efterretningsofficer, der indsamlede materialet om hr. Trump, anses for at være en kompetent og pålidelig operatør med udstrakte erfaringer i Rusland, sagde amerikanske regeringsfolk. Men han videreformidlede det, han hørte fra russiske informanter og andre, og det, de fortalte ham, er endnu ikke blevet undersøgt af den amerikanske efterretningstjeneste.«

Faktisk rapporterede *New York Times* den 6. jan., at den officielle rapport, der i sidste uge blev offentliggjort af amerikanske efterretningstjenester, og som anklagede Putin for at undergrave det amerikanske valg, også kom fra britisk efterretningstjeneste, der »advarede om, at Moskva havde hacket sig ind i Demokraternes Nationalkomites computerservere, og havde givet deres amerikanske modparter besked«.

Men dette er præcis, hvad Lyndon LaRouche i mange, mange år har rapporteret, med hensyn til amerikansk efterretningstjenestes underdanighed over for Det britiske Imperium; især under Bush og Obama. Det var til syvende og sidst briterne, der trak USA ind i krig med Irak, baseret på Tony Blairs »udmajede« efterretningsrapporter om Saddam Husseins ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben; ind i en krig mod Libyen, baseret på britisk efterretningstjenestes løgne om Gaddafi og de al-Qaeda-tilknyttede, libyske »frihedskæmpere«; og de igangværende krige mod Syrien og Yemen, baseret på løgne fra de samme, britisk-saudiske

netværk, der støtter terrorister i hele Sydvestasien, med det formål at gennemtvinge »regimeskift« mod sekulære regeringer.

I går sagde Trump, at, »hvis Putin synes om Trump, ved I så hvad? Det kaldes en fordel, ikke en ulempe«, og beskrev den presserende nødvendighed i at samarbejde om at nedkæmpe terrorisme. Det samme er tilfældet med venskab med Kina og Xi Jinpings Nye Silkevejsinitiativer i hele verden, og som Trump ligeledes må tilslutte sig, som kernen i USA's udenrigspolitik.

I går var et team på flere end 20 medlemmer af LaRouche Politiske Aktionskomite på Capitol Hill, hvor de mobiliserede Kongressen til omgående at vedtage Glass-Steagall og i særdeleshed krævede, at både Demokrater og Republikanere holdt Trump fast på sit løfte under kampagnen om at implementere Glass-Steagall og omdirigere statskredit til at genopbygge den industrielle og landbrugsmæssige infrastruktur, samt genoprette nationens forfølgelse af en opnåelse af fusionskraft, udforskning af rummet og de fremskudte grænseområder for menneskelig viden. Intet mindre end dette kan sætte verden tilbage på en kurs, der er i overensstemmelse med menneskelig værdighed.

Foto: Et luftfoto af Government Communications Headquarters (GCHQ), Regeringens Kommunikationshovedkvarter, i Cheltenham, Gloucestershire. GCHQ er en af tre efterretningstjenester i Storbritannien, med fokus på kommunikations-efterretninger, tilsvarende det amerikanske NSA. [GCHQ/Open Government License]

Obama går ned i flammer – Vedtag Glass Steagall nu!

4. januar, 2017 – Både i USA og hele verden bliver Obama latterliggjort og fordømt for sit massemyrderi, sine krigsforbrydelser, sine løgne og sine hektiske (men mislykkede) bestræbelser på at fremkalde »fabrikeret hysteri« vendt mod Rusland. Stort set ingen, udover de løgnagtige massemedier og de mest hæmningsløse neokonservative omkring Obama og Hillary Clinton, tror et ord af det.

Tirsdag aften blev et interview med WikiLeaks' Julian Assange sendt på Fox News, hvor Assange igen fremhævede, at de omtalte e-mails fra den Demokratiske Nationalkomite og Hillary Clintons kampagneleder John Podesta ikke kom fra Rusland, som Obama og hans »efterretningsteam« har hævdet, og heller ikke fra nogen statslig aktør. Assange tilføjede, at WikiLeaks, i de ti år, det har eksisteret, aldrig har afsløret sine kilder, og heller ikke vil gøre det nu, men også, at det aldrig har taget fejl, eller blot er blevet beskyldt for at tage fejl. Som mange efterretningseksperter har vist, så findes der intet bevis, eller blot troværdigt bevismateriale, for, at Rusland havde noget som helst at gøre med at skaffe og lække disse e-mails.

Men, sandheden bekymrer ikke den døende race af aktiver for Det britiske Imperium. CIA-chef John Brennan, der er mest kendt for sine ugentlige møder med Obama for at kortlægge ugens liste over dronedrab, optrådte tirsdag på PBS for at himle op om, at de informationer, der viser, at Rusland havde grebet ind i valget, var absolut sande, men at han endnu ikke kunne afsløre denne information. Forespurgt om CIA's »stensikre« bevis (som daværende CIA-direktør George Tenet dengang sagde) for, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben, svarede Brennan, at det var noget, der fandt sted »for flere lysår siden«, og at CIA nu kun fortæller

sandheden.

I Tyrkiet udstedte den tyrkiske premierminister Yilderim en erklæring, der sagde, at, selv om Obama hævder, at han bekæmper terrorisme, så har han i realiteten »sendt våben til terroristorganisationer ... Det er kun Tyrkiet, der bekæmper Daesh (ISIS).

USA og andre gør ingenting ... Det, vi forventer af den nye administration, er, at den sætter en stopper for denne skændsel.« Tyrkiske ledere stiller alvorlige spørgsmålstegn ved, at USA's luftvåben fortsat skal have lov at bruge Incirlik Flyvebasen, eftersom de nægter at hjælpe tyrkiske og russiske styrker med at bekæmpe Daesch (ISIS) i Syrien.

Men, at sprænge Obamas krigsplaner vil i det lange løb ikke betyde stort, hvis disintegrationen af hele det vestlige finanssystem ikke standses og vendes omkring, hvilket kun er muligt gennem den omgående genindførelse af Glass-Steagall. Den nye Kongres åbnede i denne uge, med flere ledende Demokrater, der udtrykte, at de har i sinde at arbejde sammen med Trump omkring spørgsmål af gensidig interesse, og de nævnte især store investeringer i infrastruktur og en revision af den katastrofale frihandelsaftale NAFTA. Dette er nyttige og vigtige forholdsregler, men uden Glass-Steagall, der lukker de ulovlige spillebuler, centreret omkring Wall Street, vil intet andet kunne lade sig gøre i takt med, at den fremstormende implosion af det transatlantiske finansimperium vil feje alle andre bestræbelser på at genrejse økonomien væk. Kun gennem Glass-Steagall kan vi sætte scenen for et kreditsystem i Hamiltons tradition, og som kan dirigere kredit til genopbygning og til fremskridt i forskning på videnskabens fremskudte grænser.

Aktivister fra LaRouchePAC var tirsdag til stede på Capitol Hill, hvor de mødtes med mange nye og tilbagevendende senatorer og medlemmer af Repræsentanternes Hus. De fik at vide, at Glass/Steagall-lovforslagene fra sidste

Kongresforsamling vil blive genintroduceret i den nye Kongres inden for få dage.

Men Demokraterne har hidtil forsømt at gribe til handlinger, der ville få Trump til at gøre det, han sagde, han ville gøre, under valgkampagnen – nemlig at støtte Glass-Steagall. Ved omgående at gennemtvinge spørgsmålet – før vi rammes af et nyt finanssammenbrud – kan, og må, et tværpolitisk flertal genoprette fornuft i nationen og genoplive regering af folket, ved folket og for folket – og ikke af Wall Street, ved Wall Street og for Wall Street. Det var netop en sådan erkendelse af denne degradering af nationens borgere på vegne af Wall Street, der forårsagede det solide nederlag for Obama/Hillary-kampagnen i 2016.

En koalition af Demokrater fra det nordøstlige Ohio, der har afholdt møder med repræsentanter for LaRouchePAC, har udstedt en stærk erklæring til nyvalgte præsident Trump om at inkludere et krav om Glass-Steagall i sin Tale til Nationen.

Onsdag, den 11. januar, bliver en LaRouchePAC »Aktionsdag« på Capitol Hill for at levere det nødvendige »opløftende« spark bagi til de tøvende og/eller feje kongresmedlemmer om at handle nu.

USA's nye Kongres åbner i dag, med et land, der forfølges af sandheden

Leder fra LaRouchePAC, 3. januar, 2017 – USA's 115. Kongres tages i dag i ed i en tid, hvor den sandhed bliver mere og mere åbenlys for ethvert blot nogenlunde menneskeligt væsen,

at der må komme et skifte i USA's politik, bort fra økonomisk kollaps, krig og løgne. Hold af LaRouchePAC-aktivister var på stedet for at modtage kongresmedlemmerne med detaljerne for denne bydende nødvendige proces i form af en handleplan – genindfør Glass/Steagall-loven og sæt USA på en kurs for produktivitet gennem et nyt kreditsystem, og forny det forpligtende engagement over for videnskab og økonomisk udvikling.

Ydermere er sandhedens lys i færd med at brænde huller i Obama-administrationens aktuelle, store favoritløgn, nemlig, at det dæmoniske Rusland er i færd med at 'hacke' Amerika i stumper og stykker. For det første måtte *Washington Post* i dag bide i det sure æble og trække sin påstand tilbage, som avisen fremkom med i sidste uge, om, at Rusland havde hacket et elektricitetselskab i New England, med mulige blackouts til følge. *WP's* forsideartikel i dag lyder, »El-selskab i Vermont har tilsyneladende ikke været udsat for russisk hacking«. *WP* havde urigtigt rapporteret, at selve værket var blevet hacket; at den skadelige software (malware) kunne forbindes til Rusland; og at der var fare for et blackout på værket – Burlington Electric. Intet af dette var sandt.

Man bør huske på, at dette er den samme *Washington Post*, der, sammen med *New York Times*, oprindeligt fremkom med den påstand, at Rusland hakede den Demokratiske Nationalkomites computere og opsnappede e-mails fra John Podesta, Hillary Clintons kampagneleder, og med disse e-mails, der senere blev offentliggjort af WikiLeaks og således på ulovlig vis greb ind i valgresultatet (til Trumps fordel).

I denne sammenhæng udtalte WikiLeaks' grundlægger og redaktør, Julian Assange, sig offentligt imod denne påstand og sagde, at han er 1000 % sikker på, at Rusland ikke leverede hakede e-mails til WikiLeaks. »Vi kan sige, og har sagt, gentagne gange i løbet af de seneste to måneder, at vores kilde ikke er den russiske regering, og ikke er et nationalt parti.« Dette, og mere, sagde Assange i et eksklusivt interview i sidste uge med

Sean Hannity fra Fox News, der vil blive udsendt i sin fulde udstrækning (første del) kl. 22 den 3. januar. Dette er første gang nogensinde, at Assange giver et interview til en Tv-kanal, og hans foreløbige kommentarer får allerede stor opmærksomhed internationalt og skaber ravage for Obama-flokken, inklusive for det Republikanske Partis russofober.

Disse afsløringer understreger den pointe, Lyndon LaRouche for nylig kom med, om Obama-præsidentskabets sidste dage: »Husk, hvem, der står bag Obama.« Han refererer til det døende, britiske City of London/Wall Street slæng. Men, tilføjer han, i takt med, at deres system udånder – og så længe der ikke gennemtvinges et skift i politikken for at udslukke det – så er de farlige og i stand til at udføre grusomheder.

I Sydvestasien skal man se hen til dette netværk i forbindelse med de ansvarlige for massenedskydningen i Istanbul nytårsaften. De tyrkiske myndigheders og samarbejdende, asiatiske regerings efterforskning er stadig i gang og holdes hemmelig, men LaRouche bemærkede: Led efter de britisk-tjetjenske netværks hånd i denne grusomme handling. Ud over visse empiriske 'signatur-fakta', der er knyttet til hændelsen, er der den grelle realitet med en sådan handlings onde formål – at forsøge at sabotere det igangværende tyrkisk-russisk-iranske samarbejde om en syrisk våbenhvile, forhandlinger i Kasakhstan i næste uge og en politisk løsning. Den tyrkiske vicepremierminister, Numann Kurtulmus, bekræftede imidlertid i dag, at Tyrkiets forpligtelse forbliver resolut.

Samme dag som massenedskydningsforbrydelsen fandt sted i Sydvestasien – hjemstedet for Det gamle, britiske Imperiums »Store Spil«, med alle dets årtier med blodsudgydelser – holdt den kinesiske præsident Xi Jinping i Østasien sin årlige nytårstale, hvor han specifikt udtalte den sandhed, at menneskeheden kan handle på en måde, hvor der er fred i verden. Efter en gennemgang af Kinas præstationer i 2016, især inden for rumforskning, Bælt-og-Vej og præstationen med at løfte 10 millioner borgere ud af fattigdom, sluttede Xi:

»Det kinesiske folk har altid troet på, at verden er et fællesskab. Vi kinesere aspirerer ikke kun til et godt liv for os selv, men vi håber også, at mennesker i andre dele af verden har et anstændigt liv. I øjeblikket plages mennesker i visse lande og områder stadig af krige og uroligheder; mange lider under sygdomme og katastrofer. Vi håber inderligt, at det internationale samfund vil gøre en fælles indsats, arbejde i den overbevisning, at menneskeheden har en fælles skæbne som et fællesskab og bygge vores planet op til at være et mere fredeligt og fremgangsrigt sted at leve.«

Foto: LaRouchePAC-aktivister foran Capitol uddeler materiale under banner for 'Genindfør Glass-Steagall'. Foto fra 2014.

Tidligere britisk diplomat og efterretningsmand: Hensigten med CIA's påstande er regimeskift i Moskva

18. dec., 2016 – I en lang artikel i *Consortium News* den 16. dec., skrev den tidligere britiske diplomat og efterretningsmand, Alistair Crooke, at hensigten bag CIA's lækkede påstand om, at Rusland forsøgte at hjælpe Donald Trump til at vinde præsidentvalget, er at vælte Vladimir Putin og samtidig forhindre Trumps mindre høgeagtige udenrigspolitik endnu inden han indtager embedet. Crooke gav sin artikel titlen, »Politiseret efterretningstjeneste skyder Trump en kugle i knæet«.

For at styrke sit argument, citerer Crooke tidligere præsidentielle medarbejder, klummeskribent og tidl.

præsidentkandidat (1969-74), Pat Buchanan: »Bag forsøget på at bagvaske [den udpegede udenrigsminister Rex] Tillerson og aflegitimisere Trump ligger et større motiv. Trump har modstandere i begge partier, der er alarmerede over hans triumf, fordi den er en fare for den udenrigspolitik, som er deres *raison d'être*, grunden til, at de 'er til'.«

»Disse mennesker ønsker ikke at ophæve sanktionerne mod Moskva. De ønsker ikke at afslutte konfrontationen med Rusland. Som det ses derved, at de har bragt det lillebitte Montenegro ind i NATO, så ønsker de at udvide NATO til også at omfatte Sverige, Finland, Ukraine, Georgien og Moldova.

Deres plan er en permanent inddæmning af Rusland ... Deres mål er at vælte Putin og frembringe 'regimeskifte' i Moskva.«

Crooke konkluderer, at krigen i Syrien har haft en »enormt ætsende effekt på tjenester som CIA og MI6 ... ved, at de er blevet ekkorum for påstande, om de så er nok så usandsynlige eller falske, der fremføres af diverse bevæbnede bevægelser og deres sponsorer – med den hensigt at fremtvinge en militær intervention fra Vestens side. Kort sagt, så ophører disse tjenester med at være observatører; de bliver investorer. De farer vild i en labyrint af forvrængede kendsgerninger, falsk propaganda og tilegnet arrogance. Ligesom Prometheus pønser de på i hemmelighed at stjæle fra Zeus, krigens gud: de aspirerer til at diktere krig og fred.

Hr. Trump er brudt ind i denne dominerende verden af 'strategisk kommunikations-krigsførelse' og har ødelagt deres spilleindsats, Syrien – og lovet *afspænding* med Rusland. Det må virkelig føles utåleligt.«

Foto: Alistair Crooke.

De, der spreder antirussisk hysteri, er ligesom personer i en gyserfilm, siger Ruslands viceudenrigsminister

16. dec., 2016 – I et interview, publiceret af TASS i dag, sammenlignede Ruslands viceudenrigsminister Sergei Ryabkov dem, der i Washington rabler løs imod Ruslands angivelige »hacking«, med karaktererne i en gyserfilm, »vampyrer, der er bange for sollyset og bliver til støv, når solstrålerne rammer dem. Det ville være morsomt, hvis det ikke var så sørgeligt«.

Ryabkov bemærkede ligefremt, at forbedringer i de amerikansk-russiske relationer bliver en lang og vanskelig opgave, men tilføjede, at Rusland er rede til at arbejde med USA og være en konstruktiv partner »uden tøven, pauser eller kunstige forhalinge«. Med hensyn til de aktuelle, hysteriske angreb mod Rusland, sagde han, at han håbede, at »den naturlige pragmatisme hos mange af de nominerede til Trumps team, der endnu skal godkendes af Senatet«, vil være med til at undgå »den absolut uforståelige usikkerhed, der grænser til forfølgelsesvanvid«.

Han tilføjede, at han kender den udpegede udenrigsminister Rex Tillerson, så vel som mange andre kandidater, der måske har været udpeget til posten.

»Dette er absolut normalt, men hvad der forbløffer mig i

nutidens Amerika, er den fantastiske reaktion, hvor man krymper sig, blot nogen nævner, at en person nogensinde har haft kontakt med russere.«

Den russiske regeringsperson sagde, at han forventer, at »pilen« i den amerikanske politik vil ændre retning under Trump-administrationen, og at »der ikke kommer de samme, udtrykkelige bestræbelser på at spille det anti-russiske kort«. Det er uheldigt, sagde han, at Obama-administrationen, som man kunne forvente, ville tage afstand fra den aktuelle anti-russiske kampagne, i betragtning af dens ansvar som regering og »arten af dens aktivitet«, i stedet »er blevet involveret i dette snavsede og upassende spil«.

Lyndon LaRouche: Obamas ord er en trussel om at dræbe

Leder fra LaRouchePAC, 16. december, 2016 – Fredag erklærede præsident Barack Obama i et truende tonefald i et interview på NPR Morning Edition, der blev landsdækkende transmitteret, angiveligt som respons på beskyldninger om, at russerne skulle have hacket Demokraternes Nationalkomite,

»Jeg mener, at der ikke kan være nogen tvivl om, at, når en fremmed regering forsøger at få indflydelse på integriteten af vore valg, så må vi gribe til handling, og det vil vi gøre på et tidspunkt og et sted, som vi vælger. Men, hr. Putin er udmærket bekendt med mine følelser om dette, for jeg talte direkte med ham om det.«

Lyndon LaRouche sagde:

»Disse ord er en trussel om at myrde betydningsfulde mennesker. Det er, hvad han lærte af sin [sted-]fader.«

LaRouche opfordrede borgerne til at *»holde øje med denne fyr, så han ikke dræber«*. Obama truer offentligt verden. *»Planetens nationer trues nu af Obamas plan om massedrab af mennesker ... «*

Dernæst gentog Obama, under sin pressekonference i Det hvide Hus her til eftermiddag, sin trussel mod *»russisk hacking«*. Han sagde, at han havde sagt til Rusland, at

»de skal ophøre med det og indikerede, at der vil blive konsekvenser, når de gør det ... Vores mål er fortsat at sende Rusland et klart budskab.«

Desuden erklærede Obama sig enig opsummeringen fra CNN-reporteren i Det Hvide Hus om, at *»præsidenten mener, Vladimir Putin autoriserede hackingen«*.

Anklagen om russiske indgreb i selve valget lugter langt væk, i betragtning af, at der nu i månedsvis ikke er blevet fremlagt noget bevis, der viser Ruslands skyld, men kun uophørligt gentagede påstande. I dag sagde talsmand for den russiske præsident, Dmitry Peskov, at USA bør ophøre med ubegrundede beskyldninger om russisk indgriben.

»De bør enten holde op med at tale om dette, eller også i det mindste fremlægge nogle beviser.«

Torsdag nægtede efterretningsfolk fra Obama-administrationen direkte at gå til Kongressen, da de blev bedt om at gøre det af Repræsentanternes Hus' Efterretningskomite, for at levere beviser under et møde bag lukkede døre. Der har været mange indikationer på, at andre efterretningstjenester ikke er enige med CIA-direktør John Brennans konklusion om russisk hacking.

Faren kommer fra Obamas forkærlighed for mord – samt den kendsgerning, at han snart vil forlade embedet og derfor hverken vil have eksekutive magtbeføjelser, eller beskyttelse

mod eventuel retsforfølgelse for sine forbrydelser.

Lad os kigge på Obamas kendte meriter. Der er hans tirsdagsmøder, hvor han udarbejder mållister over de ofre, der skal dræbes ved hjælp af droner. Der er de forsatte deployeringer af amerikanske mænd og kvinder, som udsættes for skade og død, i amerikansk militærtjeneste i de 16 år, hvor Obama/Bush/briterne har ført krige for regimeskifte (Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien). I selve USA er der et massivt antal borgere, der lider og dør pga. Obamas katastrofale økonomiske politik, som han selv kalder en succesfuld, økonomisk genrejsning. Der er en voldsom stigning i tilfælde af overdosis af narkotika og dødsraten generelt.

Lad os se på Obamas historie. Hans trang til at dræbe stammer fra hans egen opvækst, har LaRouche mange gange understreget. Hans stedfar, Lolo Soetero i Indonesien, var en drabsagent i den undergravende virksomhed og nedslagtning (1965-66), der skulle vælte præsident Sukarnos regering. I sin selvbiografi skriver han, hvordan han i denne periode lærte, at drab på de svage er, hvad de stærke gør. (*Dreams from My Father*)

LaRouche bemærkede, at

»internationalt har vi netop nu folk, der leder et globalt program for udvikling og fred [den eurasiske Nye Silkevej, med præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin, og andre], men Obama vil ikke bare lade tingene forløbe på en fredelig måde«.

De vil dræbe; så har vi problemet, og det hele er blodig uorden. LaRouche understregede, at *»Alle signalerne er til stede. Obama har gjort det ganske klart«.*

LaRouche krævede, at man tog skridt til at advare folk. *»Obama har gentagne gange vist, at han er parat til drab i stor skala i USA og andre nationer.«* Det, der må gøres, er, at *»Obama må lukkes ned«* for at forhindre det, han har til hensigt at gøre.

Foto: Præsident Obama kæmper for TTP under et møde i House

Democratic Caucus på Capitol Hill, juni, 2015. (Foto: Whitehouse.gov)

Hvad handler alt hysteriet om?

Lyndon LaRouche: Obama prøver bare at undgå fængsel!

Leder fra LaRouchePAC, 15. december, 2016 – Mangeårig medarbejder Harley Schlanger sendte her til morgen følgende rapport:

»Jeg briefede Lyn [Lyndon LaRouche] her til morgen og gennemgik optrapningen af hele anti-Putin-hysteriet. Efter fem minutter eller så, hvor jeg rapporterede om de utroligt absurde historier på NBC (*'høj grad af overbevisning om Putins direkte involvering' i hacking*); New York Times' (*'Hvordan Moskva sigtede et perfekt våben mod de amerikanske valg'*, og lederartikel, *'Aleppos ødelæggere: Assad, Putin, Iran'*), og andre, samt kravet om enten, at Valgforsamlingen (Electoral College) afviser Trump, eller et nyt valg, sagde Lyndon LaRouche,

'Dette er tåbeligt sludder, det er et bedrag'.

»Jeg sagde, jeg ved, det er bedrag, men, mener du ikke, at dette tilsigter enten at fjerne Trump, eller begrænse ham? (LaRouche):

'Nej, det vil aldrig virke. Dette er alt sammen fantasi, det er vrøvl. Det kommer fra den politisk døde Obama. Han er

færdig, han burde anklages for sine forbrydelser. Dette er et forsøg på at holde ham fri af fængsel.'

Jeg (Schlanger) sagde til ham, at Roger Stone har kaldt dette for et 'blødt kup' og mindede om Watergate. LaRouche sagde,

'Nej, det her er helt anderledes, der foregår noget andet',

hvor han igen henviste til det nye paradigme. Han understregede, efter en briefing om [Janet] Yellens (direktør for Federal Reserve) kommentarer efter gårsdagens møde i Federal Reserve,

'Det er uden betydning; det er alt sammen fantasi. De kan intet gøre.'

Det, der karakteriserer det her, er, at Putin er en

'selvstændig person, der ved, hvad han gør. Det kan ikke stoppes.'

Systemet er færdigt, og det, vi hører, er

'folk, der er skyldige og har et reb om halsen og håber på, at rebet ikke trækker dem ned'.

Han sagde, at vi blot behøver at gennemgå Obamas forbrydelser: han slår amerikanere ihjel med Obamacare (Obamas 'sundhedsreform': Loven om Beskyttelse af Patienter og en Økonomisk Overkommelig Sygesikring) og sin økonomiske politik, og med sine tirsdags-dræbermøder, burde han sættes i fængsel; han har gentagende begået forbrydelser. Fortæl blot dette til folk – der er ingen substans i det, som efterretningssamfundet, medier osv., siger,

'det er alt sammen sludder'. 'Vi må holde fast ved det, vi laver. Dette er alt sammen hysteri, men intet vil komme ud af det; det vil ikke få nogen effekt'«.

Her sluttede Schlangers rapport.

✘ Hvad dette betyder, er ganske enkelt: Hvem vil yde det amerikanske folk et lederskab for gennemførelse af **LaRouches Fire Love**, og for at bringe USA med ind i Verdenslandbroen? Bortset fra os, er der ingen. Ingen!

Et frit Aleppo

Leder fra LaRouchePAC, 12. december, 2016 – I dag erklærede den syriske hær officielt sejren over terroristerne i Aleppo. Dette sker efter terroristernes fire år lange besættelse af byen; men det sker henved 24 dage efter, at den syriske regering, med russisk støtte, lovede at generobre byen fuldstændigt. De handlede imod hele oppositionen forøvet af London, Paris, Washington og Saudi-Arabien, der støttede »moderate« oprørere på jorden og førte løgne- og chikanekampagner i De forenede Nationer i New York.

SANA, den syriske regerings nyhedstjeneste, sender i aften en video, hvor præsident Bashar al-Assad ønsker syriske tropper tillykke ved deres stillinger i Aleppo. Prisen for denne sejr for principper har været forfærdelige lidelser og tab af liv, men sejren er godt og grundigt vundet. Folk fejrer den nu.

✘ Vi må nu tænke på nødvendigheden af en Marshallplan for området – de '5 søers plan', eller **»Fønix«-plan**, for en genopbygning af Syrien og hele området, som Hussein Askary og Ulf Sandmark har udviklet, og som Schiller Instituttet har promoveret.

I sidste uge, den 8. dec., midt i de sidste dages kampe om

Aleppo, var Kinas særlige udsending til Syrien, Xie Xiaoyan, i Damaskus for at drøfte humanitære hjælpeoperationer, såvel som også andre planer om hjælp til den krigshærgede nation. I mellemtiden, i New York i sidste uge, stod Kina sammen med Rusland og andre nationer om at modsætte sig de svigagtige resolutioner om våbenstilstand og hjælp til Aleppo, der, i et forsøg på at opretholde kampen om Aleppo, var blevet foreslået af aksen bestående af Det Hvide Hus, London, Saudi-Arabien og Frankrig.

I USA foregår der en hysterisk kampagne imod Rusland og præsident Putin, hvor man bruger løgner om, at russiske, statslige hackere skulle have grebet ind i de amerikanske valg, og også, at det var til fordel for Donald Trump. Dette kommer efter rapporter i medierne i sidste uge om, at CIA er i besiddelse af »hemmelige« beviser for, at Rusland begår disse kriminelle handlinger og er blevet en farlig modstander. Putin er den stærke mand, der udøver trusler, han er en krigsforbryder i Syrien, osv.

Efter at Lyndon LaRouche i dag blev briefet om situationen, bestilte han en kronologi (se nedenfor), der går tilbage til juli 2016, over denne løgnekampagne, og hvor WikiLeaks publicerede e-mails, der afslørede det aftalte spil mellem Hillary Clintons kampagne og det Demokratiske Partis Nationalkomite, om at favorisere Clinton og lægge forhindringer i vejen for Bernie Sanders. Daværende formand for Demokraternes Nationalkomite, Debbie Wasserman Schultz, måtte træde tilbage før Demokraternes partikonvent. Siden da – og især efter at have tabt præsidentvalget – har Obama- og Clinton-flokken bestræbt sig endnu mere på at aflede opmærksomheden fra den folkelige afvisning af deres mange forbrydelser, ved at fokusere på en svigagtig dæmonisering af Rusland og Putin.

Måden, dette skal forstås på, sagde LaRouche, er den, at dette er et britisk svindelnummer, en bestræbelse fra Dronningens side for at beskytte Obama og forhindre muligheden for, at

Londons og Wall Streets politik skrottes. De aktuelle 'aggressiv hund'-angreb mod Rusland bør ses i denne globale sammenhæng – med sammenbruddet af det mislykkede system i USA under Bush og Obama, og af selve Det britiske Imperium, og ligeledes i sammenhæng med de brud, der nu kommer fra Europa, og nu, gennembruddet i Aleppo. Vores kamp er en kamp for principper.

Supplerende materiale (engelsk):

Chronology: The 'Blame Russia' Operation for Election Interference Is a British Fraud

Dec. 12, 2016 (EIRNS)–The current hysteria to blame Russia for hacking and interfering in U.S. elections is no civic vigilance, but a classic British fraud operation, for the Queen to protect her Obama and avert the dumping of his failed London/Wall Street policies. It should be seen in the widest international context, of the collapse of the U.S. economic and political system, as well as the potential break-away from this collapse by populations around the world, from the Philippines, to Italy, to Bulgaria, to Moldova, to the U.S., to the Brexit voters, and more.

The chronology below shows the beginnings of the fraud, with the July 2016 Clinton campaign charges against Russia, made after leaks showed that the Democratic National Committee was secretly acting in Hillary's favor against Bernie Sanders, her principal Democratic opponent. Next, the Obama Administration itself jumped

in to make accusations against Russia, as voters started lining up against Clinton. Then, after the electorate went for Trump, Obama formally called for an investigation of Russian involvement. Now there are calls for delaying the Electoral College vote altogether, and even for a re-election, plus denunciations of Russian President Vladimir Putin for hijacking the election.

– Spring, 2016 –

JUNE. The Democratic National Committee said that two hacker groups had invaded its IT systems. The assertion was then later made by the Hillary Clinton campaign and the Obama Administration that the hacking, and subsequent release of emails, was "consistent with" Russian tactics, while not denying the illegal activity that had been exposed by the release.

– Summer, 2016 –

JULY. Before the Democratic Party Convention began, WikiLeaks posted some 20,000 emails from the DNC showing it was favoring Hillary Clinton, and prejudiced against her primary opponent Bernie Sanders, a breach of their own rules of impartiality. The DNC Chairman, Rep. Debbie Wasserman Schultz, was forced to resign just before the convention due to the exposure. Julian Assange, head of WikiLeaks, denied that Wiki had hacked the emails, but said that they came from a leaker.

– Autumn, 2016 –

OCT. 7. The Obama Administration formally accused Russia of

conducting cyber attacks aimed at the elections. A statement was issued by James Clapper, Director of National Intelligence, and Jeh Johnson, Department of Homeland Security, saying that, "We believe, based on the scope and sensitivity of these efforts, that only Russia's senior-most officials could have authorized these activities." Such "belief," and never evidence or proof, has remained the basis of all charges. The activities referred to were hacking attempts against state election systems. Clapper and Johnson, while not blaming the Russian government specifically, asserted that the patterns of "scanning and probing" could be traced in many cases to servers operated by a Russian company.

A careful review of the Clapper-Johnson statement, however, made clear that there was no unanimous consensus among the U.S. intelligence agencies that there was adequate proof to accuse the Russians of being behind the alleged hacking. In fact, by October, according to a Dec. 12, 2016, *Washington Post* account, quoting FBI officials, the Bureau had greatly scaled back its five-month long probe of Russian interference and ties to the Trump campaign, due to lack of sufficient evidence.

OCT. 8. The Russian Foreign Ministry responded that the hacking accusations lacked any proof, and were intended for the purpose of inciting, "unprecedented anti-Russian hysteria." Dep. Foreign Minister Sergei Ryabkov, on the Ministry website, denounced the

U.S. statements as "dirty tricks."

NOVEMBER. During October through Nov. 6, WikiLeaks released several batches from a trove of over 50,000 emails, from the private email account of Clinton's campaign manager, John Podesta. Again, WikiLeaks spokesmen stated that they did not receive the documents from hackers, but obtained them from whistleblowers inside the United States.

– Winter, 2016 –

DEC. 9. The *Washington Post* and *New York Times* reported that the CIA knew that Russia was behind hacking during the elections.

Naming no sources, nor facts, the *Post* wrote, "The CIA has concluded in a secret assessment that Russia intervened in the 2016 election to help Donald Trump win the presidency ... according to officials briefed on the matter."

The London *Guardian* reports the same line full-blast. However, the *Guardian* itself quoted an expert debunking this. ZeroHedge reproduced a *Guardian* article, featuring a British diplomat (friend of Assange) who has met and knows the leaker of the DNC emails. Those who know the leaker know, says the diplomat, that the emails were leaked, not hacked, and the leaker is not Russian but American.

From the *Guardian* piece: "Assange has previously said the DNC leaks were not linked to Russia. A second senior official cited by the *Washington Post* conceded that intelligence agencies did not have specific proof that the Kremlin was directing the hackers, who were said to be one step removed from the Russian government.

"Craig Murray, the former UK ambassador to Uzbekistan, who

is a close associate of Assange, called the CIA claims 'bullshit,' adding: 'They are absolutely making it up.'

"'I know who leaked them,' Murray said. 'I've met the person,

who leaked them, and they are certainly not Russian, and it's an insider. It's a leak, not a hack; the two are different things.

"'If what the CIA is saying is true, and the CIA's statement refers to people who are known to be linked to the Russian state, they would have arrested someone if it was someone inside the United States.

"'America has not been shy about arresting whistleblowers and it's not been shy about extraditing hackers. They plainly have no knowledge whatsoever,' said Murray."

DEC. 9. Obama ordered a review of Russia's involvement in hacking to rig elections, going back to 2008.

DEC. 9. Nancy Pelosi, House Minority Leader, issued a statement, saying, "Any Administration should be deeply troubled by Russia's attempt to tamper with our elections."

DEC. 9. Sen. Lindsey Graham (R-SC), to CNN, "I'm going after Russia in every way we can go after Russia...they're one of the most destabilizing influences on the world stage. I think they did interfere with our election, and I want Putin to personally pay a price."

DEC. 10. Sen. Lindsey Graham issued a stream of tweets that Russia "is trying to break the backs of democracies—and

democratic movements—all over the world." He wrote, "Don't have to be Sherlock Holmes to figure out what Russia is up to—they're trying to undermine democracies all over the world."

DEC. 10. Reporter Glenn Greenwald, on Intercept: "There is still no evidence for any of these [CIA] claims. What we have instead are assertions, disseminated by anonymous people, completely unaccompanied by any evidence, let alone proof... Anonymous claims leaked to the newspapers about what the CIA believes do not constitute proof, and certainly do not constitute reliable evidence that substitutes for actual evidence that can be received. Have we not learned this lesson yet?"

DEC. 11. Four Senators issued a joint statement calling for an investigation of Russia's involvement in election interference. Democrats Charles Schumer (NY) and Jack Reed (RI); and Republicans John McCain (R-AZ) and Lindsey Graham (R-SC).

DEC. 12. Ten electors in the Electoral College (from six states and the District of Columbia) released an open letter to Director of National Intelligence James Clapper, asking for confirmation of whether Russia interfered in the 2016 elections, as a condition for the electors to formally cast ballots in the Electoral College when it meets Dec. 19 in respective states. This initiative is endorsed by the Hillary Clinton campaign. The electors' letter says they, "require to know from the intelligence community whether there are ongoing investigations into ties between Donald Trump, his campaign or associates,

and

Russian government interference in the election, the scope of those investigations, how far those investigations may have reached, and who was involved in those investigations." A leader of this ploy is Christine Pelosi, daughter of Nancy Pelosi.

DEC. 12. John Podesta, on behalf of defeated and conceded candidate Hillary Clinton's "campaign," of which he was manager, requested that the CIA or "intelligence community" give a briefing to the Electors at the Electoral College meeting, before they cast their votes. Clearly aimed to have an official executive agency intervene to tamper with the Electors' votes.

Politico: "In his statement released on Monday [Dec. 12], Podesta said 'The bipartisan electors' letter raises very grave issues involving our national security,' and added that electors have a solemn responsibility under the Constitution and we support their efforts to have their questions addressed...'"

The statement describes how 'we' continually protested that the Russians were doing it, indicating Podesta is speaking here for Clinton's campaign. 'We now know that the CIA has determined Russia's interference in our elections was for the purpose of electing Donald Trump. This should distress every American.'"

The "bipartisan electors" refers to the 10 led by Nancy Pelosi's daughter.

If done, this would be the most serious such executive interference in elections since Andrew Johnson requested that the

Army help him convene a Congressional session including southern slave owner "Congressmen" whose entry Congress had rejected.

EU-parlament vedtager at indføre modforholdsregler imod russisk »informationskrig«

23. nov., 2016 – »Den, guderne vil tilintetgøre, gør de først vanvittig« – dette gamle ordsprog er stadig sandt.

I dag vedtog EU-parlamentet en resolution, der kræver, at EU »responderer til informationskrigsførelse« fra Rusland. De russiske nyheds-websider RT og Sputnik skulle angiveligt være blandt de farligste »redskaber for russisk propaganda«.

Zero Hedge rapporterer, at 691 parlamentsmedlemmer tog del i afstemningen: 304 stemte for den ikke-lovgivende resolution, der bærer titlen, »EU's strategiske kommunikation skal indføre modforholdsregler mod propaganda fra tredjepart«. Der var 179 parlamentsmedlemmer, der stemte imod, og 208 undlod at stemme. Zero Hedge rapporterer, at dokumentets forfattere rent faktisk sidestillede modforholdsregler mod Rusland med modstand mod Daesh (ISIS) terrorgruppen og opfordrede EU-medlemslande til at øge finansieringen til kontra-propagandaprojekter.

Resolutionen var skrevet af parlamentsmedlem Anna Fotyga, et polsk medlem af de Europæiske Konservatives og Reformisters (ECR) gruppe. Gruppen hævder, at Moskva har til hensigt at

»anstifte frygt og dele Europa« og kræver forholdsregler til imødegåelse af den angivelige russiske propagandatrussel. Fotyga hævder, at Moskva yder finansiel støtte til oppositionspartier og organisationer i EU-medlemsstater, som forårsager disintegration internt i blokken.

Som følge heraf skal de russiske nyhedsnetværk RT og Sputnik, Rossotrudnichestvo Statslige Agentur og Russkiy Mir (Russia World) Foundation angiveligt være blandt Ruslands mest truende »propaganda-redskaber«, der må imødegås.

På helt utrolig vis anbringer EU-dokumentet også russiske medieorganisationer »på linje med terrorgrupper, såsom Islamisk Stat«.

Den russiske præsident kritiserede skarpt resolutionen og sagde, at det demonstrerer »politisk degradering« mht. »ideen om demokrati«. Putin sagde, » ... De [europæiske embedsmænds-] 'lærere' [har altid sagt til os], at den mest ondsindede måde at håndtere modstandere på er at forbyde noget, og at det ikke er i overensstemmelse med demokratiske principper og normer. En åben diskussion er altid den bedste måde.«

Putin konkluderede, at EU-parlamentets resolution er et »åbenlyst tegn på degraderingen af det vestlige samfunds vision om demokrati«.

Putins besøg i Berlin sætter skub i krigspropagandisterne

19. okt., 2016 – Den russiske præsidents deltagelse ved mødet

af »Normandiet-gruppen af Fire« i Berlin i aften møder intens misbilligelse fra de mange krigs-fortalere og »NATO-forsvarere« i Tyskland – efter Tysklands ledende massetabloid-avis, *Bildzeitung*s mening, har Merkel simpelt hen en moralsk forpligtelse til at trække en streg og levere en slags overhaling for Putins påståede »brutale handlinger«: tre (!) krige (Ukraine, Krim, Syrien), nedskydning af passagerflyet MH17, bombningen af hospitaler og børn i Aleppo, osv.

En ny propagandaskabelse, Kremlin Watch Monitor, der udgives af Tænk tank for Europæiske Værdier med hjemsted i Prag, havde følgende erklæring: »Vi bruger denne ugentlige anledning med tildeling af Ugens Putin-versteher for at sætte fokus på de mest åbenlyse forsøg, bevidst eller ej, på at være Kremls håndlanger og assistere det med at sprede sine synspunkter i hele Europa. Vi mener, at det på denne ceremonielle måde er nødvendigt at forstå, at, uden disse 'små hjælpere', kunne den russiske misinformations-kampagne aldrig få sin nuværende udstrækning.«

»Den første 'Ugens Putin-versteher' (tilnærmelsesvis 'Putinsympatisør', -red.), som blev valgt af Kremlin Watch Monitors læsere, er den tidligere tyske general i luftvåbnet og tidligere formand for NATO's Militærkomite, Harald Kujat.«

Tænk tankens propagandistteam udgøres for det meste af tjekkiske, slovakiske og polske studenter og universitetsstuderende ved Karlsuniversitetet i Prag. Af særlig interesse i holdets sammensætning er imidlertid Johana Grohova, en mangeårig, tidligere journalist i Bruxelles for tjekkiske aviser, og også en tidligere pressetalskvinde for tre udenrigsministre i den Tjekkiske Republik. Det passer i sammenhængen, at hun i sit CV selv nævner arbejde for British Council: »Det Britiske Råd er Det forenede Kongeriges internationale organisation for kulturelle relationer«, som organisationen præsenterer sig selv.

Foto: General Harld Kujat, udnævnt til første 'Putin-

verstehen'.